

lerede har indset, at der er et stort potentiale i de kulturelle erhverv, og derfor har sat fokus på at optimere samspillet mellem kultur og erhvervsliv. Det er godt, at regeringen er nået til den erkendelse.

Venstre har længe betragtet kultur som et interessant væksterhverv, der skaber arbejdspladser, eksport og innovation. At kultur er blevet en global vækstsektor, illustreres bl.a. af, at USA's største eksportvare i dag er kulturprodukter. Der er et stigende kulturforbrug. Efterspørgslen efter film, video, musik, bøger, magasiner, tv, radio og allehånde oplevelsesprodukter stiger støt, og den eksplosive teknologiske udvikling peger mod, at den kreative indholdsproduktion, altså tekst, lyd, billeder, design m.m., vil være et umådelig lukrativt vækstområde fremover.

Men skal samspillet mellem kultur og erhvervsliv styrkes, er det på høje tid at få nedbrudt, hvad der måtte være tilbage af myter om, at erhvervsliv og kunst helst skal fungere skarpt adskilt. Hos nogle trives den fundamentalistiske forestilling, at kunst og kommerzialisme er to helt uforenelige størrelser, og ofte bliver det kombineret med en ideologisk berøringsangst over for det kapitalistiske erhvervsliv. Men det er heldigvis opfattelser, der står over for et opbrud.

Det er vigtigt at slå fast, at et optimalt samspil mellem kunst og erhvervsliv er en ekstra mulighed for kunstnere, og at målet ikke er en generel kommerzialisering af den frie og uafhængige kunst. Regeringen har peget på en række indsatsmuligheder, som kan være lovende, men det kan ikke understreges nok, og det må ikke overses, at samfundets helt fundamentale bidrag til vækst i de kulturelle potentialer er alsidige og seriøse, kunstneriske uddannelser. Talentmassen skal udvikles og stimuleres gennem uddannelser på et højt kvalitetsniveau.

Når dansk film står så stærkt i disse år, så ligger en del af forklaringen på succesen i den filmuddannelse, der tilbydes. På den baggrund er det helt uforståeligt, at kulturministeren konsekvent nedprioriterer de kunstneriske uddannelser for at pleje andre interesser. Filmskolen og konservatorierne får således aktuelt en umådelig hårdhændet økonomisk behandling, og ser man på de kreative uddannelsers økonomi, er det svært at se en afspejling af et ønske om vækst i kulturerhvervene.

Et andet væsentligt bidrag til kunsten er økonomisk støtte til nyuddannede kunstnere, så de efter endt uddannelse kan få lejlighed til at af-

prøve talentet. Vi har her med et stort flertal skabt en lovmæssig mulighed for igangsættelsesstipendier, men ministeren har saboteret ordningen ved at fjerne væsentlige dele af finansieringen for at kunne danne endnu et råd i den lange række af organer, der klumper sammen på kulturområdet.

Danmark står over for en begivenhed, der mere end noget andet kan tjene til at forbinde erhverv og kultur. H.C. Andersens 200-års-dag er en global kulturel begivenhed, som kunne være af uovertruffen kulturel, erhvervsmæssig og turistmæssig værdi, hvis regeringen blot kendte sin besøgstid og signalerede sin fulde opbakning. Men sådan forholder det sig desværre ikke. Det er helt skandaløst, at det statslige tilskud lader vente på sig. Udlandet efterspørger aktiviteter, sponsorer står afventende i kulissen, men så længe regeringen ikke klart signalerer, at den bakker op, risikerer vi at tabe en enestående mulighed totalt på gulvet. Her er indholdsstof af verdensformat med uanede muligheder for markedsføring af Danmark, af dansk kultur og erhvervsliv.

H.C. Andersen er verdens mest udbredte og folkekære forfatter, og indtil videre har regeringen stillet et beløb til rådighed til koordinering af alle aktiviteter, der end ikke rækker til aflønning af en sekretær. Her er afstanden mellem virkelighed og visioner af astronomisk karakter.

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg vil gerne indledningsvis takke forslagsstillerne fra SF for, at vi får denne her forespørgselsdebat, ikke mindst fordi vi i Det Konservative Folkeparti har arbejdet med de her problemer igennem mange år. SF har været svære at slæbe til truget, har altid haft en meget jomfruelig holdning til hele diskussionen om kommerzialisering af kulturen, selv om det er det, der har været med til at skubbe os. Kulturen bagved har skabt nogle dynamiske effekter.

Så vi er glade for, at man er nået til den erkendelse også fra regeringen side, da man fremlagde redegørelsen for et halvt års tid siden. Bedre sent end aldrig. Vi synes, at det er en god og gennemarbejdet rapport, som jo danner udgangspunkt for den drøftelse, vi har i dag. Det er et godt redskab til at etablere en bredere kontakt mellem kultur og erhvervsliv.

Jeg vil dog godt lige indspærke her i indledningen, at vi finder det mærkværdigt, at idrætten, som jo er en meget, meget stor del af Kulturministeriets ressortområde, ikke er nævnt med